

תמרה היא

מאת

סילבי קשת

"תמרה מטבחה? זאת הבחורה בארץ?" אמר לי לאי פעם. "אתם מוכרחים לכתוב עליה!" מתוך מה שהספקתי לשמוע, לא היה קשה להאמין לדברי בחורה תל אביבית צעירה, שהחליטה יום אחד לעזוב את עבודתה כפקידה בבנק, להשאיר מאחוריה את החיים העירוניים, לפרוץ את טבעת השיגרה המהודקת סביב רוב בנות גילת בארץ. היא יצאה להקים משק חקלאי על חוף הכנרת.

הרעיון כולו התגבש כמעט במקרה. משך זמן רב חיפשה תמרה תוכן חדש לחייה. עד אשר, יום אחד, ביקרה בשדות שאביה חקר מהכנסייה האיסלקית ליד טבחה, על חוף הכנרת הצפוני. מבט אחד הספיק לה. היא ראתה שני בתיאבן ערביים בני שתי קומות, הצר גדולה אשר נחל זורם בתוכה — הכל מוזנח ומכוסה ערמות זבל. אולם בדמיונה ראתה כבר את גן העדן החבוי מתחת להזנחה ולהריסות, ובראשה התגבשה ההחלטה: זהו המקום.

היא חזרה למכונת הכתיבה הגדולה בבנק לאומי לישראל, אולם מחשבותיה ריחפו הרחק מן האותיות והספרות שידה הדפיסה. בשעות הפנאי חקרה, שאלה, ערכה חשבונות ולבסוף פנתה לאביה שיממן את גיבוש החלום. "נניח שהייתי רוצה להתחתן", שאלה בהגיון חותך, "האם לא היית נותן לי נדון? יהי? כל מה שאני מבקשת ממך זה במקום כסף לחתונה. תתן לי אותו להקמת מיפעל

יום עבודה. כשתמרה נמצאת במשק אין היא יושבת בבית. היא יוצאת לשדה, משגיחה על העבודות, נותנת יד איפה שדרושה עזרה, מיעצת, מארגנת את עבודת הפועלים. בתמונה למעלה נראית היא משגיחה על הכשרת הקרקע לשתילת ירקות. ההריש נעשה עלי ידי סוס כי אין הכנסות החווה כעת מאפשרות עדיין לתמרה לקנות סרקטור חדיש. ברקע: הכנסייה של כפר נחום, הנמצאת על גדות הכנרת.

דייג בכנרת. דרך חצר המשק זורם נחל של מים מינרליים פושרים. הנשפך אל הכנרת. נקודה זו משמשת מקום ריכוז לדגים ומשך כל שעות היום והלילה עוסקות בקבוצות דייגים מטבירה בדייג, מול המשק. לתמרה ולאנשיה, לעומת זאת, אסור היה לדוג עד אשר ייבילו רשיון.

עזרה בשדה. אחרי הגשמים האחרונים צמחו עשבי יביר שכמעט כיסו את שתילי הקישואים בשדה. תמרה יצאה לעזור בניקוי השטח. סמיח, הבחור המשגיח על העבודה, הוא אחד משלושה אחים ערביים הגרים ועובדים במקום מאז קיבלה אותו תמרה לידיה.

פנת הקסם. כך נראית חצר המשק. מלפנים נראה הנחל החוצה את החצץ כשגשריץ קטן

נערה וסוסה. כשעזבה תמרה את העיר ויצאה לכפר פחדה לנגוע בפרה או בסוס. כיום רוכבת היא על לבנה בלי אוכף ובלי מושכות. "היא סוסה שקטה מאד", אומרת היא.